

LEGEA ADOPTIEI

CAPITOLUL I: DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. – Următoarele principii trebuie respectate în mod obligatoriu în cursul procedurii adopției:

- a) principiul interesului superior al copilului;
- b) principiul creșterii și educării copilului într-un mediu familial;
- c) principiul continuității în educarea copilului, ținându-se seama de originea sa etnică, religioasă, culturală și lingvistică;
- d) principiul informării copilului și luării în considerare a opiniei acestuia în raport cu vârsta și gradul său de maturitate;
- e) principiul celerității în îndeplinirea oricăror acte referitoare la procedura adopției;
- f) principiul garantării confidențialității în ceea ce privește datele de identificare ale adoptatorului sau, după caz, ale familiei adoptatoare, precum și în ceea ce privește identitatea părinților firești.

Art. 2. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) copil – persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau nu a dobândit capacitate deplină de exercițiu, în condițiile legii;
- b) adoptat – copilul care prin actul juridic al adopției dobândește calitatea de fiu/fiică față de persoana sau familia care a adoptat;
- c) potențial adoptat – copilul declarat adoptabil în condițiile prezentei legi;
- d) adoptator - persoană sau familia care a adoptat în condițiile prezentei legi;

e) potențial adoptator – persoană sau familie care a obținut atestatul pentru adopție în condițiile prezentei legi;

f) familie adoptatoare - soțul și soția care au adoptat în condițiile prezentei legi;

g) familie potențial adoptatoare – soțul și soția care au obținut atestatul pentru adopție în condițiile prezentei legi;

h) familie biologică/părinte biologic – părinte care a dat viață copilului;

i) familie biologică extinsă - rudele copilului până la gradul al doilea;

j) familie substitutivă - persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, care, în condițiile legii, asigură creșterea și îngrijirea copilului, în calitate de asistent maternal sau familie de plasament;

k) abandon – încetarea exercitării atribuțiilor părintești, de ocrotire și de asigurare a protecției copilului în condițiile prezentei legi;

l) decădere din drepturile părintești – pierderea drepturilor părintești ale părinților biologici în condițiile prezentei legi;

m) adopție națională - adopția în care atât adoptatorul sau familia adoptatoare, cât și adoptatul au domiciliul în România;

n) adopție internă – adopție realizată între copil/copii și rudele de până la gradul al doilea sau familia substitutivă.

o) adopție internațională – adopția încuviințată persoanelor sau familiilor care își au domiciliul într-unul din statele semnatare ale Convenției de la Haga.

p) Convenția de la Haga - Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993 și ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 84/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 21 octombrie 1994, cu modificările ulterioare;

q) atestat - document eliberat de către Comisia pentru Adopție, în condițiile prezentei legi, care certifică existența abilităților parentale ale solicitantului,

precum și îndeplinirea garanțiilor morale și condițiilor materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului;

r) Comisia pentru Adopție - organism desemnat de Consiliul Județean de la nivelul fiecărui județ, respectiv de Consiliul Local la nivelul sectoarelor Municipiului București;

s) Comisia de Contestații – organism compus din 3 membri după cum urmează:

- 2 reprezentanți ai organizațiilor nonguvernamentale specializați în adopție, aflați pe lista OPA și aleși aleatoriu la un interval de 6 luni;

- un reprezentant A.N.P.D.C.A. specializat în adopție;

ș) Autoritate - Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție -A.N.P.D.C.A. - organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, înființat prin reorganizarea Comitetului Român pentru Adopții, cu atribuții de coordonare și supraveghere a activităților referitoare la adopție;

t) Convenția ONU – Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizațiilor Națiunilor Unite la New York pe 20 noiembrie 1989, ratificată de Parlamentul României prin Legea nr 18/1990;

ț) D.G.A.S.P.C. - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului, instituție publică, cu personalitate juridică, înființată în subordinea consiliilor județene, respectiv consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în condițiile legii;

u) OPA – organismal privat agreat, cu competențe în activitatea de adopție, care urmărește exclusiv scopuri nelucrative, în condițiile și limitele fixate de autoritățile competente ale statului de agreement;

v) domiciliu – locuință permanentă și principală a unei persoane;

w) reședință – locuință secundară a unei persoane;

x) rază administrativ - teritorială – teritoriu (județ, municipiu, oraș, comună) în limitele căruia autoritatea administrativă este competentă;

x) stat de origine – stat contractant, în care copilul își are reședința.

y) stat primitor - statul în care are reședința obișnuită adoptatorul sau familia adoptatoare, în cazul adopției internaționale, și în care se deplasează adoptatul în urma încuviințării adopției;

z) planul individualizat de protecție - documentul prin care se realizează planificarea serviciilor, prestațiilor și măsurilor de protecție specială a copilului, în vederea integrării copilului într-un mediu familial stabil permanent, dar nu mai mult de 48 de ore de la constatarea riscului de abandon;

Art. 3. – Comisia pentru Adopție este compusă din 5 membri, după cum urmează:

a) doi reprezentanți al societății civile, din rândurile organizațiilor nonguvernamentale din domeniul protecției copilului sau adopție – ONG;

b) un reprezentant din cadrul Consiliului Județean, respectiv al Consiliului de Sector în Municipiul București;

c) Directorul Executiv al D.G.A.S.P.C. de la nivelul fiecărui județ, respectiv la nivelul fiecărui Sector în Municipiul București;

d) reprezentant Inspectoratul Județean de Poliție, respectiv de Sector al Municipiului București specializat pe drepturile fundamentale ale copilului.

CAPITOLUL II: EXPRIMAREA CONSIMȚĂMÂNTULUI LA ADOPTIE

Art. 4. – (1) Adopția se încuviințează numai dacă aceasta se realizează în interesul superior al copilului.

(2) Poate fi adoptat copilul pentru care instanța a emis decizie definitivă în acest sens;

(3) Părintele/ părinții biologici sunt decăzuți din drepturile părintești prin hotărâre judecătorească în maxim 30 de zile de la depunerea cererii;

(4) Depunerea Cererii poate fii realizată de către organizațiile nonguvernamentale specializate în protecția copilului și de direcțiile de protecția copilului la nivelul fiecărui județ, respectiv la nivelul sectoarelor Municipiului București.

(5) Organizațiile nonguvernamentale specializate în protecția copilului precum și direcțiile de protecția copilului de la nivelul fiecarui județ, respectiv de la nivelul fiecărui sector înaintează instanței de judecată propunerea de decădere din drepturile părintești a părintelui/ părinților după cum urmează:

a) în 30 de zile de la naștere, conform HG 1103/2015 care definește riscul de părăsire în unitățile sanitare;

b) în 30 de zile de la constatarea părăsirii conform HG 1103/2015;

c) în 30 de zile de la înregistrarea oricărei forme de abuz care pune în pericol viața și singuranța copilului;

d) în 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi se deschide procedura de adopție pentru cei aflați cu măsura de protecție specială.

(6) Adopția copilului declarat adoptabil prin sentință judecătorească se încuviințează de către instanța de judecată pe baza cererii înaintate de către Comisia pentru Adopție în cel mult 30 de zile.

(7) Minorul poate fi adoptat până la dobândirea capacității depline de exercitiu, pe baza consimțământului dat în fața instanței de judecată, dacă a împlinit vârsta de minim 10 ani.

(6) Persoana care a dobândit capacitatea deplină de exercițiu poate fi adoptată numai de către persoana sau familia care a crescut-o.

Art. 5. – (1) În cadrul procedurii de adopție se iau măsurile necesare pentru a facilita, în măsura care este posibil, ca frații să fie adoptați împreună de aceeași persoană/familie adoptatoare.

(2) Adopția fraților de către persoane sau familii diferite se poate face numai dacă reprezintă interesul superior al copiilor.

Art. 6. – (1) Orice persoană poate adopta în condițiile prezentei legi dacă are minimum 21 ani.

(2) O nouă adopție poate fi încuviințată atunci când:

a) adoptatorul sau soții adoptatori au decedat; în acest caz, adopția anterioară se consideră desfăcută din data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de încuviințare a noii adopții;

b) adopția anterioară a încetat din orice alt motiv;

c) copilul adoptat are un singur părinte, necăsătorit, iar acesta se află într-o relație stabilă și conviețuiește cu o persoană de sex opus, necăsătorită, care nu este rudă cu acesta până la gradul al patrulea, și declară prin act autentic notarial că noul adoptator a participat direct și nemijlocit la creșterea și îngrijirea copilului pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) lit. c), dispozițiile legale privitoare la adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv, precum și cele privitoare la nume, domiciliu, drepturile și obligațiile dintre părinți și copii, exercitarea autorității părintești, drepturile succesoriale, actele de identitate aplicabile pentru copilul născut în afara căsătoriei cu filiația stabilită față de ambii părinți se aplică în mod corespunzător conform legilor aflate în vigoare.

(4) Condiția vizând existența relației stabile și a conviețuirii se verifică de către instanța judecătorească, și poate fi dovedită cu orice mijloc de probă.

Art. 7. – (1) Adopția este interzisă:

- a) între frați;
- b) pentru persoanele cu boli psihice și handicap mintal;
- c) pentru persoana care a fost condamnată definitiv pentru o infracțiune contra persoanei sau contra familiei, săvârșită cu intenție, precum și pentru infracțiunea de pornografie infantilă/pedofilie și infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori;
- d) pentru persoana ori familia al cărei copil beneficiază de o măsură de protecție specială sau care este decăzută din drepturile părintești.

Art. 8. – (1) Adopția este permisă:

- a) persoanelor, familiilor care au fost atestate ca fiind apte să adopte unul sau mai mulți copii, pe baza garanțiilor morale și condițiilor materiale/financiare necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului adoptat;
- b) familiilor prevăzute la art. 2, lit. f) și g), dacă au obținut atestatul.
- c) asistenților maternali și persoanelor ce au în îngrijire unul sau mai mulți copii.

(2) Îndeplinirea garanțiilor și condițiilor prevăzute la alin. (1) se certifică de către Comisia pentru Adopție, prin atestatul eliberat în urma evaluării psiho-sociale.

Art. 9. – (1) Pentru încheierea unei adopții este nevoie de consimțământul următoarelor persoane:

- a) părinții biologici,
- b) tutorele copilului ai cărui părinți biologici sunt decedați, necunoscuți, decăzuți din drepturi, declarați morți sau dispăruți ori puși sub interdicție, în condițiile legii.
- c) adoptatul care a împlinit vârsta de 10 ani.

(2) Copilul al căror părinți nu au împlinit 14 ani poate fi adoptat doar cu consimțământul reprezentanților legali, dacă aceștia nu doresc să-l crească.

(3) Consimțământul părinților biologici sau, după caz, al tutorelui se dă în fața instanței de judecată odată cu soluționarea cererii de deschidere a procedurii adopției.

Art. 10. – (1) Consimțământul la adopție al copilului care a împlinit vârsta de 10 ani se dă în fața instanței judecătorești.

(2) Anterior exprimării consimțământului, asistentul social, responsabilul de caz al copilului care a împlinit vârsta de 10 ani, îl va sfătui și informa pe acesta, ținând seama de vârsta și de maturitatea sa, în special asupra consecințelor adopției și va întocmi un raport în acest sens.

CAPITOLUL III - PROCEDURA ADOPTIEI NAȚIONALE

SECȚIUNEA 1

Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare în vederea obținerii atestatului

Art. 11. – (1) Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare reprezintă procesul prin care se analizează îndeplinirea garanțiilor morale și a condițiilor materiale ale adoptatorului sau familiei adoptatoare, precum și pregătirea acestora pentru asumarea, în cunoștință de cauză, a rolului de părinte.

(2) Evaluarea se realizează pe baza solicitării adoptatorului sau a familiei adoptatoare de către Serviciul de Adopție din cadrul instituțiilor de Protecția Copilului sau de către OPA în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea, fără

a avea obligativitatea încheierii unui protocol de colaborare cu Direcția de Protecția Copilului și vizează verificarea următoarelor aspecte:

a) personalitatea și starea sănătății adoptatorului sau familiei adoptatoare, viața familială, condițiile de locuit;

b) situația economică a persoanei/familiei, analizată din perspectiva surselor de venit, a continuității acestora, precum și a cheltuielilor persoanei/familiei;

c) motivele pentru care adoptatorul sau familia adoptatoare dorește să adopte;

(3) Pe parcursul procesului de evaluare, potențialul adoptator sau potențiala familie adoptatoare au obligația să colaboreze cu specialiștii care realizează evaluarea;

(4) În baza raportului final de evaluare, întocmit de D.G.A.S.P.C. sau de OPA, Comisia pentru Adopție în a cărei rază teritorială își are domiciliul potențialul adoptator sau potențiala familie adoptatoare, va elibera atestatul de persoană sau familie aptă să adopte unul sau mai mulți copii. În situația în care soții familiei adoptatoare au domiciliu diferite, atestatul se eliberează de către direcția de la domiciliul unuia dintre soți, în funcție de opțiunea acestora.

(5) Modelul-cadru al atestatului de persoană sau familie aptă să adopte, precum și modelul și conținutul unor formulare, instrumente și documente utilizate în procedura adopției se aprobă prin decizia președintelui A.N.P.D.C.A. Toate formularele privind procedura de obținere a atestatului de adoptator precum și alte anexe vor fi disponibile atât pe site-ul instituției A.N.P.D.C.A. cât și pe site-urile D.G.A.S.P.C.- urilor și Consiliilor Județene de la nivelul fiecărui județ, respectiv Sector a Municipiului București.

(6) Atestatul eliberat de Comisia pentru Adopție în a cărei rază teritorială domiciliază potențialul adoptator sau potențiala familie adoptatoare este valabil până la finalizarea adopției sau până la anularea atestatului prin cerere scrisă a adoptatorului/familiei adoptatoare.

(7) Atestatul poate fi retras în următoarele situații:

a) în situația în care se constată faptul că persoana/familia adoptatoare a ascuns sau a furnizat informații false cu ocazia realizării evaluării;

b) la cererea motivată a persoanei sau familiei atestate.

(8) Atestatului încetează de drept:

a) ca urmare a modificării configurației familiei atestate, prin decesul unuia dintre membrii familiei sau prin divorț;

b) în cazul căsătoriei sau decesului persoanei atestate;

c) după încuviințarea adopției, odată cu rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de încuviințare a adopției, când atestatul și-a produs în integralitate efectele pentru care a fost eliberat.

(9) Obținerea atestatului nu este necesară în următoarele cazuri:

a) pentru adopția persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;

b) pentru adopția copilului de către soțul părintelui biologic sau adoptiv.

Art. 12. – (1) Rezultatele evaluării prevăzute la art. 11 se consemnează într-un raport final de evaluare a capacității de a adopta a potențialului adoptator sau a familiei potențial adoptatoare, care conține și propunerea privind eliberarea sau neeliberarea atestatului. Raportul se întocmește în maximum 30 de zile de la depunerea cererii de evaluare și se comunică solicitantului.

(2) În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, Comisia pentru Adopție emite dispoziția privind eliberarea atestatului.

(3) În cazul unui rezultat nefavorabil al evaluării, solicitanții pot formula contestație în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicarea raportului prevăzut la alin. (1) și se depune la registratura D.G.A.S.P.C..

(4) În cazul în care rezultatul evaluării nu este contestat în termenul prevăzut la alin. (3), Comisia pentru Adopție emite dispoziția privind neeliberarea atestatului.

Art. 13. – (1) Contestația prevăzută la art. 12, alin. (3) se trimite în maximum 2 zile lucrătoare de la înregistrarea contestației către A.N.P.D.C.A. Contestația se transmite însoțită de copia dosarului persoanei/familiei în cauză și se soluționează în termen de maximum 15 zile de către o Comisie de Contestații.

(3) Organizarea și funcționarea Comisiei de Contestații se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 14. – (1) În soluționarea contestației, comisia prevăzută la art. 13 alin. (1) analizează documentația transmisă de Comisia pentru Adopție și poate solicita orice alte date/documente suplimentare relevante pentru soluționarea acesteia de la Comisia pentru Adopție sau de la alte persoane fizice ori juridice abilitate să întocmească evaluări în domeniul adopției.

(2) În situația în care comisia apreciază contestația ca fiind întemeiată, formulează în atenția direcției următoarele recomandări și propuneri:

a) completarea procesului de evaluare cu noi informații sau documente relevante;

b) realizarea unei noi evaluări sociale și/sau psihologice de către cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți profesionale care au încheiat convenții cu Comisia pentru Adopții;

c) eliberarea atestatului.

(3) Comisia de Contestații poate respinge contestația formulată ca fiind nefondată, tardivă sau introdusă de o persoană fără calitate să formuleze contestație.

(4) Rezultatul soluționării contestației se comunică atât Comisiei pentru Adopție, cât și contestatarului.

Art. 15. – (1) În urma comunicării rezultatului soluționării contestației de către Comisia de Contestații, Comisia pentru Adopție poate decide următoarele:

a) completarea procesului de evaluare cu noi informații sau documente relevante;

b) realizarea unei noi evaluări sociale și/sau psihologice;

c) eliberarea atestatului.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), în emiterea dispoziției privind eliberarea/neeliberarea atestatului se vor lua în considerare concluziile rezultate ca urmare a noilor evaluări sociale sau psihologice realizate.

Art. 16. – Dispoziția privind neacordarea/retragerea atestatului de persoană/familie aptă pentru adopție poate fi atacată la instanța competentă în materia adopției de la domiciliul adoptatorului.

SECȚIUNEA 2

Deschiderea procedurii adopției

Art. 17. – (1) Planul individualizat de protecție, așa cum este acesta reglementat de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, are ca finalitate adopția națională dacă:

a) după instituirea măsurii de protecție specială au trecut 30 de zile și părinții biologici ai copilului, precum și rudele până la gradul al doilea ale acestuia nu au putut fi găsite sau nu au realizat niciun demers pentru integrarea sau reintegrarea copilului în familie și nu colaborează cu autoritățile în vederea realizării adopției;

b) după instituirea măsurii de protecție specială, părinții și rudele copilului până la gradul al doilea care au putut fi găsite declară în scris că nu doresc să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului. Comisia pentru Adopție are obligația înregistrării acestor declarații;

c) copilul a fost înregistrat din părinți necunoscuți. În acest caz, adopția ca finalitate a planului individualizat de protecție se stabilește în maximum 30 de zile de la eliberarea certificatului de naștere al acestuia.

(2) În termenele prevăzute la alin. (1), Direcțiile de Protecția Copilului sau OPA au obligația să facă demersurile necesare identificării și contactării părinților biologici/rudelor copilului până la gradul al doilea, să informeze părinții biologici și rudele copilului care au putut fi găsite asupra locului în care se află efectiv copilul, asupra modalităților concrete în care pot menține relații personale cu acesta, precum și asupra demersurilor necesare în vederea integrării sau reintegrării.

(3) Informarea părinților și a rudelor de până la gradul al doilea conform alin. (2) încetează odată cu decăderea părinților din drepturile părintești.

(4) Planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția și în situația în care părinții și rudele copilului până la gradul al doilea, care au putut fi găsite, deși nu doresc să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului, refuză să semneze declarația prevăzută la alin. (1), lit. b). În acest caz, Comisia pentru Adopție întocmește un proces-verbal în care se menționează aceste împrejurări și care se contrasemnează de secretarul/ reprezentantul unității administrativ-teritoriale unde locuiesc, în fapt, părinții sau rudele.

Art. 18. – (1) În situația stabilirii adopției ca finalitate a planului individualizat de protecție, managerul de caz are obligația de a informa persoanele alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, cu privire la acest demers. Data la care a fost realizată informarea, precum și modalitatea concretă în care s-a realizat aceasta se consemnează într-un proces-verbal.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1), care intenționează să adopte copilul alături de care s-au bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, au obligația să depună cererea privind eliberarea atestatului în termen de maximum 90 de zile de la data semnării procesului-verbal. Pentru motive obiective, neimputabile solicitantului, la cererea motivată a acestuia, termenul poate fi prelungit cu maximum 10 zile.

(3) Nedepunerea cererii în termenele prevăzute la alin. (2) conduce la pierderea priorității în realizarea potrivirii cu copilul respectiv.

Art. 19. – (1) Dosarul copilului pentru care s-a stabilit adopția, ca finalitate a planului individualizat de protecție, se transmite compartimentului de adopții și postadopției din cadrul D.G.A.S.P.C. și OPA, în vederea luării în evidență a cazului și sesizării instanței judecătorești de la domiciliul copilului, pentru deschiderea procedurii adopției.

(2) D.G.A.S.P.C. și OPA în a cărei rază teritorială domiciliază copilul va sesiza instanța judecătorească de la domiciliul copilului pentru încuviințarea deschiderii procedurii adopției în termen de 30 de zile de la luarea în evidență a cazului de către compartimentul de adopții și postadopției.

(3) Comunicarea hotărârii judecătorești în situația în care părinții biologici nu au putut fi găsiți se face, pentru aceștia, prin afișare la ușa instanței.

Art. 20. – (1) Încuviințarea deschiderii procedurii adopției se face numai dacă:

- a) planul individualizat de protecție are ca finalitate adopția;
- b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 17.

(2) Comisia pentru Adopție are obligația să facă dovada efectuării corespunzătoare a demersurilor prevăzute la art. 17 alin. (2).

(3) În situația copilului pentru care s-a instituit tutela, încuviințarea deschiderii procedurii adopției se face la solicitarea Comisia pentru Adopție în a cărei rază teritorială domiciliază copilul, numai dacă instanța de judecată apreciază că deschiderea procedurii adopției este în interesul superior al copilului.

(4) Hotărârea judecătorească definitivă prin care instanța admite cererea D.G.A.S.P.C. sau OPA produce următoarele efecte:

a) drepturile și obligațiile părintești ale părinților biologici sau, după caz, cele exercitate de persoane fizice ori juridice se suspendă și vor fi exercitate de către managerul de caz, președintele consiliului județean sau, după caz, de către primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază copilul;

b) drepturile și obligațiile părintești exercitate la momentul aditerii cererii de către managerul de caz, președintele consiliului județean, primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază copilul sau, după caz, de tutore se mențin.

(5) Efectele hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii adopției se mențin până la împlinirea de către copil a vârstei de 18 ani. Prin excepție, efectele hotărârii se prelungesc peste această dată, până la încuviințarea adopției, în cazul copilului pentru care există solicitări de adopție din partea unor familii sau persoane atestate.

Art. 21. – (1) Dacă, ulterior rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii adopției, dispăre cauza care, potrivit legii, a făcut imposibilă exprimarea de către unul dintre părinți a consimțământului la adopție, împotriva hotărârii se poate face cerere de revizuire.

(2) Cererea de revizuire se poate introduce până la data pronunțării hotărârii de încuviințare a adopției de oricare dintre părinții biologici ai copilului sau de către Comisia pentru Adopție care a solicitat deschiderea procedurii adopției.

(3) Cererea de revizuire se soluționează în camera de consiliu, cu citarea părinților biologici, a Comisiei pentru Adopție care a solicitat deschiderea procedurii adopției în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul adoptatorului sau al familiei adoptatoare.

SECȚIUNEA 3

Potrivirea dintre copil și persoana/familia adoptatoare

Art. 22. – (1) Potrivirea este o etapă premergătoare încredințării în vederea adopției prin care se identifică și se selectează persoana/familia atestată ca fiind aptă să adopte, care răspunde nevoilor identificate ale copilului, și se stabilește compatibilitatea dintre copil și persoana/familia adoptatoare.

(2) Potrivirea se realizează acordându-se prioritate rudelor copilului din cadrul familiei extinse și altor persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, în măsura în care acest lucru nu contravine interesului său superior. În potrivire se includ numai acele rude și persoane care dețin atestat valabil de persoană/familie adoptatoare.

(3) Persoanele alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie sunt: tutorele, asistentul maternal profesionist, persoana/familia de plasament sau, după caz, alte persoane care au conviețuit/conviețuiesc cu copilul, dacă aceștia s-au implicat direct și nemijlocit în îngrijirea și educarea lui, iar copilul a dezvoltat relații de atașament față de ei.

(4) Procesul de potrivire include o componentă inițială, teoretică și practică și se realizează de către Serviciul de Adopție din cadrul D.G.A.S.P.C. de la nivelul fiecărui județ.

(5) Serviciul de adopții va propune Comisiei pentru Adopție, eliberarea unui aviz care confirmă compatibilitatea/incompatibilitatea copil-familie/persoană adoptatoare.

Art. 23. – (1) Potrivirea inițială, teoretică, se realizează între copilul declarat eligibil la adopție, aflat în evidența Registrului Național pentru Adopții, denumit în continuare R.N.A., și cea mai potrivită persoană/familie atestată, înregistrată în R.N.A., care răspunde nevoilor fiecărui copil.

(2) Lista persoanelor/famiiliilor prevăzute la alin. (1) se generează de către R.N.A. și se accesează de către D.G.A.S.P.C. - ul de la domiciliul copilului, pentru continuarea demersurilor de potrivire.

(3) Selecția celei mai potrivite persoane/familii care urmează să parcurgă etapa potrivirii practice se realizează de către Comisia pentru Adopție, numai din lista prevăzută la alin. (2).

Art. 24. – (1) Metodologia de potrivire inițială și practică dintre copil și persoana/familia atestată ca aptă să adopte, precum și criteriile pe baza cărora se realizează potrivirea au fost realizate de către A.N.P.D.C.A. conform Hotărârii Guvernului nr. 579/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 233/2012 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției naționale, precum și metodologia de autorizare a acestora și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.441/2004 cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 12 august 2016.

(2) Dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1441/2004 care reglementează metodologia de potrivire inițială și practică dintre copil și persoana/familia atestată ca aptă să adopte, precum și criteriile pe baza cărora se realizează potrivirea se aplică în continuare, până la abrogarea lor expresă.

Art. 25. – (1) La finalul procedurii de potrivire, Comisia pentru Adopție întocmește un raport de potrivire, în care sunt consemnate concluziile referitoare la constatarea compatibilității dintre copil și persoana/familia adoptatoare, precum și propunerea vizând sesizarea instanței de judecată pentru încredințarea copilului în vederea adopției.

(2) După întocmirea raportului de potrivire, Comisia pentru Adopție în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sesizează, în maximum 5 zile, instanța judecătorească pentru încredințarea copilului în vederea adopției.

SECȚIUNEA 4

Încredințarea în vederea adopției

Art. 26. – (1) Poate fi încredințat în vederea adopției, copilul pentru care a fost eliberat avizul favorabil de către Comisia pentru Adopție.

(2) Încredințarea copilului în vederea adopției se face pe o perioadă de 60 de zile.

(3) Pe baza raportului privind capacitatea de adaptare, fizică și psihică, a copilului la noul mediu familial, de formare și dezvoltare a unei legături de atașament între copil și familie, instanța de judecată încuviințează adopția.

Art. 27. – (1) În cazul cererilor de încredințare în vederea adopției, instanța judecătorească se pronunță exclusiv pe baza actelor depuse de Comisia pentru Adopție în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, fără citarea părților.

(2) Instanța de judecată primește de la Comisia pentru Adopție documentația necesară încredințării în vederea adopției.

(3) Încredințarea în vederea adopției se dispune de către instanța judecătorească de la domiciliul copilului, pentru o perioadă de 60 de zile. Odată cu admiterea cererii de încredințare în vederea adopției, instanța se pronunță și asupra încetării măsurii de protecție specială.

(4) Hotărârile prin care se soluționează cererile de încredințare în vederea adopției sunt executorii de la data pronunțării.

(5) Comisia pentru Adopție de la domiciliul adoptatorului/adoptatorilor are obligația ca, în termen de 5 zile de la punerea în executare a hotărârii prin care s-a dispus încredințarea în vederea adopției, să transmită o copie a acestei hotărâri autorităților competente să elibereze documentele de călătorie pentru adoptat.

Art. 28. – (1) Încredințarea în vederea adopției nu este necesară în următoarele cazuri:

a) pentru adopția copilului de către soțul părintelui biologic sau adoptiv;

b) pentru adopția copilului pentru care a fost deschisă procedura adopției și acesta se află în plasament la unul dintre soții familiei adoptatoare sau la familia adoptatoare de cel puțin 3 luni;

c) pentru adopția copilului de către tutorele său, dacă au trecut cel puțin 3 luni de la data instituirii tutelei.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) persoana sau familia care dorește să adopte va putea solicita în mod direct instanței judecătorești încuviințarea adopției, în condițiile prezentei legi.

Art. 29. – (1) Pe durata încredințării copilului în vederea adopției, domiciliul acestuia se află la persoana sau familia căreia i-a fost încredințat. Efectuarea

actelor obișnuite necesare exercitării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor părintești, cu excepția celor care conduc la încheierea unui act juridic, se realizează de către persoana sau familia căreia acesta i-a fost încredințat.

(2) Dreptul de a reprezenta copilul în actele juridice sau, după caz, de a încuviința actele pe care acesta le încheie, precum și dreptul de a administra bunurile copilului se exercită de către președintele consiliului județean sau primarul sectorului municipiului București în a cărei rază teritorială domiciliază persoana sau familia căreia i-a fost încredințat copilul în vederea adopției. Dreptul de administrare poate fi delegat, în mod excepțional, către persoana sau familia căreia i s-a încredințat copilul pentru efectuarea unor acte speciale, în interesul copilului, care vor fi expres menționate în cuprinsul documentului prin care se acordă delegarea.

Art. 30. – (1) În perioada încredințării copilului în vederea adopției, D.G.A.S.P.C. de la domiciliul adoptatorului sau familiei adoptatoare și O.P.A. urmăresc evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și persoana sau familia căreia i-a fost încredințat, întocmind în acest sens rapoarte lunare.

(2) La sfârșitul perioadei de încredințare în vederea adopției, direcția întocmește un raport final referitor la evoluția relațiilor dintre copil și adoptator/adoptatori, pe care îl comunică instanței în vederea soluționării cererii de încuviințare a adopției.

(3) În situațiile prevăzute la art. 28 alin. (1), Comisia pentru Adopție are obligația să realizeze un raport cu privire la evoluția relațiilor dintre copil și adoptator/adoptatori, ce va fi transmis instanței judecătorești investite cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

(4) Cererea de încuviințare a adopției adresată instanței judecătorești prelungește de drept perioada de încredințare până la soluționarea cererii prin hotărâre

judecătorească definitivă. Pe această perioadă, dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

Art. 31. – (1) Dacă pe durata perioadei de încredințare în vederea adopției Comisia pentru Adopție în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare constată neadaptarea copilului cu persoana sau familia adoptatoare ori existența oricăror altor motive de natură să împiedice finalizarea procedurii de adopție, sesizează de îndată instanța judecătorească, în vederea revocării sau, după caz, prelungirii măsurii încredințării.

(2) Dispozițiile privind procedura de judecată a cererilor referitoare la încredințare se aplică în mod corespunzător și în cazul cererilor prevăzute la alin. (1). Hotărârea prin care instanța de fond dispune revocarea sau prelungirea încredințării este executorie de drept.

Art. 32. – Dacă, în situația prevăzută la art. 31 alin. (1), instanța judecătorească dispune revocarea măsurii încredințării, se reia procesul de potrivire.

Art. 33. – (1) Adoptatorul sau, opțional, oricare dintre soții familiei adoptatoare, care realizează venituri supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din activități salariale și asimilate acestora sau, după caz, activități independente sau activități agricole, denumit în continuare persoană îndreptățită, poate beneficia de un concediu de acomodare cu durata de maximum un an, care include și perioada încredințării copilului în vederea adopției, precum și de o indemnizație lunară, raportată la indicatorul social de referință, în cuantum de 3,4 ISR.

(2) Concediul și indemnizația prevăzute la alin. (1) se acordă pe baza cererii persoanei îndreptățite, la care se anexează certificatul de grefă în baza căruia se

execută hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției, documentul care atestă mutarea copilului la adoptator/familia adoptatoare, înregistrat la direcția în a cărei rază administrativ-teritorială a fost protejat copilul, precum și dovada intrării efective în concediu sau a suspendării activității. Cererea se completează potrivit modelului care se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Drepturile prevăzute la alin. (1) se stabilesc și se acordă începând cu ziua următoare celei în care a fost pusă în executare hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției.

(4) Persoanele îndreptățite cărora li s-au stabilit drepturile prevăzute la alin. (1) nu pot beneficia, în perioada concediului de acomodare, de drepturile acordate în baza art. 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Pe perioada concediului prevăzut la alin. (1), persoana îndreptățită beneficiază de plata contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate. Cuantumul contribuției se calculează prin aplicarea cotei procentuale, prevăzută de lege, la valoarea indemnizației acordate.

(6) Fondurile necesare plății indemnizației prevăzute la alin. (1), a contribuției prevăzute la alin. (5), cheltuielile administrative, precum și cele de transmitere a drepturilor se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

(7) Cererea și documentele doveditoare se depun și se înregistrează la agenția pentru plăți și inspecție socială județeană și a municipiului București în a cărei rază teritorială are domiciliul sau reședința persoana îndreptățită.

(8) Calculul și plata indemnizației, inclusiv a contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate, se fac de Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială,

prin agențiile pentru plăți și inspecție socială județene și a municipiului București, și se achită, în funcție de opțiunea persoanei îndreptățite, în cont bancar sau la domiciliul acesteia, respectiv la Fondul Național Unic de asigurări sociale de sănătate.

(9) Procedura de plată a indemnizației care se acordă pe perioada concediului de acomodare se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 34. – Concediul de acomodare și plata indemnizației încetează începând cu ziua următoare celei în care se produce una dintre următoarele situații:

a) a expirat perioada maximă de un an prevăzută pentru concediul de acomodare;

b) la cererea persoanei îndreptățite;

c) copilul a împlinit 18 ani;

d) a avut loc decesul copilului;

e) persoana îndreptățită care urma să adopte în calitate de persoană singură a decedat;

f) a rămas definitivă hotărârea judecătorească privind revocarea încredințării în vederea adopției.

Art. 35. – (1) Concediul de acomodare și plata indemnizației se suspendă începând cu ziua următoare celei în care se produce una dintre următoarele situații:

a) s-a dispus plasamentul copilului în regim de urgență;

b) a fost pusă în executare hotărârea judecătorească privind revocarea încredințării în vederea adopției.

(2) Suspendarea prevăzută la alin. (1) încetează în ziua următoare celei în care a rămas definitivă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus revenirea copilului la persoana/familia la care fusese încredințat în vederea adopției sau, după caz, în

ziua următoare celei în care a rămas definitivă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus respingerea revocării încredințării în vederea adopției.

(3) Reluarea concediului de acomodare și a plății indemnizației aferente suspendate se face la cererea persoanei îndreptățite, începând cu data depunerii acesteia, dacă nu au intervenit situații care să determine încetarea drepturilor.

Art. 36. – (1) Asupra drepturilor prevăzute la art. 33 alin. (1) nu se datorează impozit și nici contribuțiile sociale obligatorii stabilite de lege, cu excepția contribuției de asigurări sociale de sănătate, care se plătește în condițiile art. 33 alin. (5).

(2) Perioada concediului prevăzut la art. 33 alin. (1) constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare în vederea stabilirii indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Perioada concediului prevăzut la art. 33 alin. (1) constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare și se valorifică pentru obținerea prestațiilor de asigurări sociale, în condițiile prevăzute de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, și a drepturilor stabilite de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, precum și în vederea stabilirii drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru perioadele asimilate, la determinarea punctajului lunar al asiguratului, pentru stabilirea prestațiilor de asigurări sociale din sistemul public de pensii se utilizează 25% din câștigul salarial mediu brut lunar din perioadele respective.

(5) Perioada concediului prevăzut la art. 33 alin. (1) constituie vechime în muncă, în serviciu și în specialitate, care se are în vedere la stabilirea drepturilor ce se acordă în raport cu aceasta.

(6) În situația în care indemnizația a fost acordată și pe perioada în care s-a dispus încetarea sau suspendarea concediului și a indemnizației prevăzute la art. 33 alin. (1), sumele acordate cu titlu necuvenit se recuperează de la persoana îndreptățită în condiții similare celor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2014 pentru reglementarea unor măsuri privind recuperarea debitelor pentru beneficiile de asistență socială, precum și pentru modificarea art. 101 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări prin Legea nr. 266/2015, pentru alte beneficii de asistență socială.

Art. 37. – (1) Angajatorii au obligația de a acorda salariatului sau, după caz, salariaților soț și soție care adoptă timp liber pentru efectuarea evaluărilor impuse de obținerea atestatului și realizarea potrivirii practice, fără diminuarea drepturilor salariale, în limita a maximum 80 de ore pe an.

(2) Timpul liber se acordă pe baza cererii solicitantului, la care se anexează calendarul întâlnirilor sau, după caz, programul de vizite, întocmite de Comisia pentru Adopție.

(3) Nerespectarea de către angajator a prevederilor alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5000 lei.

(4) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (3) și aplicarea amenzii corespunzătoare se fac de către persoanele împuternicite în acest sens din cadrul Inspecției Muncii.

(5) Contravenției prevăzute la alin. (3) îi sunt aplicabile și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA 5

Încuviințarea adopției

Art. 38. – Încuviințarea adopției este de competența instanțelor judecătorești.

Art. 39. – (1) Cererea de încuviințare a adopției poate fi introdusă numai de Comisia pentru Adopție, indiferent de vârsta copilului.

(2) Cererea de încuviințare a adopției este însoțită de următoarele acte:

- a) certificatul de naștere al copilului, în copie;
- b) certificatul medical privind starea de sănătate a copilului, eliberat de către Spitalul de pediatrie din raza de domiciliu a copilului;
- c) raportul de consiliere a copilului care a împlinit vârsta de 10 ani;
- d) atestatul valabil al adoptatorului sau familiei adoptatoare;
- e) hotărârea judecătorească definitivă de încredințare în vederea adopției;
- f) certificatele de naștere ale adoptatorului sau ale soțului și soției din familia adoptatoare, în copie;
- g) certificatul de căsătorie al adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare, în copie;
- h) cazierul judiciar al adoptatorului sau, după caz, al fiecărui membru al familiei adoptatoare;
- i) certificatul medical privind starea de sănătate a adoptatorului, eliberat de medicul de familie, însoțit de certificatul de evaluare psihiatrică;
- j) hotărârea judecătorească definitivă de deschidere a procedurii adopției copilului;

k) raportul de consiliere și informare din partea Comisia pentru Adopție;

l) documentul care consemnează rezultatul expertizei pentru confirmarea filiației față de tată, realizată prin metoda serologică ADN, în cazul adopției copilului de către soția părintelui biologic atunci când copilul a fost recunoscut de tată pe cale administrativă, precum și în cazul în care paternitatea copilului a fost stabilită prin hotărâre judecătorească prin care s-a luat act de recunoașterea de către tată sau care consfințește învoiala părților, fără a se fi cercetat temeinicia cererii.

Art. 40. – (1) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției se face cu citarea Comisiei pentru Adopție în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului și a persoanei ori familiei adoptatoare.

(2) Comisia pentru Adopție în a cărei rază teritorială domiciliază persoana sau familia adoptatoare va avea obligația de a depune rapoartele finale prevăzute la art. 30 alin. (2) sau, după caz, art. 30 alin. (3), până cel mai târziu cu 5 zile înaintea termenului la care a fost citată pentru judecarea cauzei, precum și, după caz, de a da instanței judecătorești orice relații necesare pentru soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

Art. 41. – (1) Instanța judecătorească va admite cererea de încuviințare a adopției numai dacă, pe baza probelor administrate, și-a format convingerea că adopția este în interesul superior al copilului.

(2) În termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a încuviințat adopția, Comisia pentru Adopție în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului va înștiința, în scris, părinții biologici despre aceasta, precum și autoritățile române competente să elibereze documentele de identitate sau de călătorie pentru adoptat.

CAPITOLUL IV - PROCEDURA ADOPTIEI INTERNAȚIONALE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 42. – (1) Adopția internațională a copilului cu domiciliul în România de către o persoană/familie cu domiciliul în state semnatare ale Convenției de la Haga poate fi încuviințată numai pentru copiii care se află în evidența R.N.A. și pentru care nu au fost identificate familii de adopție națională în următoarele condiții:

a) poate fi adoptat internațional orice copil pentru care nu s-a identificat un adoptator sau o familie adoptatoare cu domiciliul în România, într-un termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției;

b) adopția este permisă persoanelor/famiiliilor atestate ca fiind apte să adopte, care au domiciliul în statele semnatare a Convenției de la Haga.

Art. 43. – Cererea de încuviințare a adopției se transmite instanței judecătorești de către A.N.P.D.C.A. după finalizarea demersurilor administrative prealabile prevăzute în prezentul capitol.

Art. 44. – (1) Adopția internațională are efectele prevăzute de lege și presupune deplasarea copilului pe teritoriul statului primitor, în urma încuviințării adopției de către instanța judecătorească română.

(2) Efectele adopției internaționale, precum și efectele în cazul anulării adopției internaționale asupra cetățeniei adoptatului sunt prevăzute de Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 45. – (1) În cazul adopțiilor internaționale în care adoptatul are reședința obișnuită în străinătate, iar adoptatorul sau familia adoptatoare are reședința obișnuită în România, cererile de adopție ale solicitanților se transmit autorităților străine competente, numai prin intermediul A.N.P.D.C.A.

(2) Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare în situația prevăzută la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor Secțiunii 1 a Capitolului III.

SECȚIUNEA 2

Procedura administrativă prealabilă sesizării instanței judecătorești

Art. 46. – (1) Cererile persoanelor sau familiilor care au domiciliul pe teritoriul unui stat, parte a Convenției de la Haga, și care doresc să adopte un copil din România sunt transmise A.N.P.D.C.A. prin intermediul autorității centrale competente din statul respectiv sau al organizațiilor sale acreditate.

(2) În cazul statelor care nu sunt părți la Convenția de la Haga, nu se admit cereri de adopție.

(3) Organizațiile acreditate prevăzute la alin. (1) trebuie să fie autorizate și de A.N.P.D.C.A., în conformitate cu metodologia aprobată prin Hotărârea Guvernului Nr. 1441/2004 cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 24 septembrie 2004, cu modificările ulterioare.

(4) Dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1441/2004 se aplică în continuare, până la abrogarea lor expresă.

Art. 47. – Cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare este luată în evidență de A.N.P.D.C.A. numai dacă autoritatea centrală competentă din statul primitor sau organizațiile sale acreditate și autorizate în condițiile legii atestă că:

a) adoptatorul sau familia adoptatoare îndeplinește condițiile de eligibilitate pentru adopție și este apt să adopte în conformitate cu legislația aplicabilă în statul primitor;

b) adoptatorul sau familia adoptatoare a beneficiat de consilierea necesară în vederea adopției în statul primitor;

c) este asigurată urmărirea evoluției copilului postadopție conform art. 76 alin. 2 de către organizațiile acreditate de A.N.P.D.C.A. sau instituțiile competente în domeniul protecției copilului la nivelul fiecărui stat;

d) sunt asigurate servicii postadopție pentru copil și familie în statul primitor;

e) adoptatul va beneficia în țara străină de aceeași situație legală ca și aceea a unui copil biologic al adoptatorului.

Art. 48. – (1) Cererile transmise A.N.P.D.C.A. trebuie însoțite de documentele care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 47, precum și de documentele prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi conform art. 24 din prezenta lege.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) vor fi transmise în original sau, după caz, în copie legalizată și însoțite de traducerea autorizată în limba română. Documentele întocmite sau legalizate de o autoritate sau de un agent public aparținând statului primitor pot fi transmise și prezentate în fața instanțelor române fără a fi necesară îndeplinirea formalităților de supralegalizare/apostilare.

Art. 49. – (1) Potrivirea inițială, teoretică și practică a copilului cu adoptatorul sau familia adoptatoare cu domiciliul în străinătate se realizează de Comisia pentru Adopție de la domiciliul copilului. Metodologia de potrivire, precum și criteriile pe baza cărora se realizează acestea sunt cele prevăzute la art. 24 din prezenta lege.

(2) Persoana sau familia selectată ca urmare a realizării potrivirii inițiale are obligația să se deplaseze în România și să locuiască efectiv pe teritoriul țării pentru o perioadă de cel puțin 30 de zile consecutive, în scopul realizării potrivirii practice cu copilul.

(3) La expirarea termenului prevăzut la alin. (2), Comisia pentru Adopție în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului va întocmi un raport cu privire la evoluția relațiilor dintre copil și persoana sau familia adoptatoare.

Art. 50. – A.N.P.D.C.A. va notifica autorităților centrale competente sau organizațiilor acreditate din statul primitor cu privire la selectarea adoptatorului sau familiei adoptatoare.

Art. 51. – Odată cu notificarea prevăzută la art. 50, A.N.P.D.C.A. va solicita autorității centrale competente sau organizației acreditate din statul primitor să-i comunice următoarele:

- a) acordul adoptatorului sau al familiei adoptatoare cu privire la selecția prevăzută la art. 49;
- b) acordul cu privire la continuarea procedurii de adopție;
- c) actul din care rezultă că există garanțiile că adoptatul are posibilitatea să intre și să locuiască permanent în statul primitor.

Art. 52. – Ulterior înregistrării acordurilor prevăzute la art. 51 lit. a) și b) A.N.P.D.C.A. emite acordul vizând continuarea procedurii de adopție internațională și îl transmite de îndată autorității centrale din statul primitor.

SECȚIUNEA 3

Încuviințarea adopției internaționale de către instanță

Art. 53. – (1) Cererea de încuviințare a adopției, însoțită de documentele prevăzute la art. 46 - 48 și art. 49 alin. (3), se înaintează de către A.N.P.D.C.A. instanței judecătorești.

(2) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției internaționale se face cu citarea D.G.A.S.P.C. în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, al persoanei sau al familiei adoptatoare, precum și a A.N.P.D.C.A.

Art. 54. – (1) Pe baza hotărârii judecătorești definitive de încuviințare a adopției A.N.P.D.C.A. eliberează adoptatorului/familiei adoptatoare, în termen de 5 zile lucrătoare, un certificat care atestă că adopția este conformă cu normele Convenției de la Haga.

(2) Pe baza hotărârii judecătorești definitive de încuviințare a adopției, însoțită de certificatul de naștere al copilului, Serviciul de Stare Civilă din cadrul Primăriei de la domiciliul copilului, va elibera un nou Certificat de naștere, în care vor fi scrise numele părinților adoptivi.

(3) Pe baza hotărârii judecătorești definitive de încuviințare a adopției și a noului Certificat de naștere al copilului, poliția va elibera pașaportul copilului, în conformitate cu prevederile legii privind regimul emiterii de pașapoarte.

(3) Actele de adopție ale copilului, în original, traduceri legalizate și apostilate, însoțite de pașaport, vor fi înaintate Ambasadei statului primitor pentru obținerea vizei, unde se impune.

(4) Actele necesare pentru obținerea vizei sunt următoarele:

a) certificatul de naștere vechi, în copie legalizată cu apostilă, tradus și legalizat;

b) certificatul nou de naștere, în original, cu apostilă, tradus și legalizat;

c) certificatul medical, în original, cu apostilă, tradus și legalizat;

d) consimțământul părinților firești la adopție, în copie legalizată, tradus și legalizat;

e) consimțământul copilului la adopție, dacă a împlinit vârsta de 10 ani, în copie legalizată, tradus și legalizat;

f) sentința de decădere a părinților biologici din drepturile părintești, în copie legalizată, tradusă și legalizată;

g) avizul favorabil emis de A.N.P.D.C.A., în copie legalizată, tradus și legalizat;

h) certificatul de conformitate emis de A.N.P.D.C.A., în copie legalizată, tradus și legalizat;

i) consimțământul părinților adoptivi, în copie legalizată, tradus și legalizat;

j) sentința de încuviințare a adopției, în copie legalizată, tradusă, legalizată și apostilată.

Art. 55. – Deplasarea adoptatului din România în statul în care adoptatorul sau familia adoptatoare are reședința obișnuită este posibilă numai atunci când hotărârea de încuviințare a adopției este definitivă. Adoptatul se deplasează numai însoțit de adoptator sau de cel puțin unul dintre soții din familia adoptatoare, în condiții de siguranță corespunzătoare nevoilor adoptatului cu respectarea prevederilor art. 54.

CAPITOLUL V - REGIMUL JURIDIC GENERAL AL INFORMAȚIILOR PRIVIND ADOPTIA

Art. 56. – Persoanele adoptate au dreptul de a-și cunoaște originile și propriul trecut și beneficiază de sprijin în realizarea demersurilor vizând contactarea părinților biologici sau a rudelor biologice.

Art. 57. – (1) Persoanele adoptate au dreptul să solicite și să obțină informații referitoare la locul nașterii, traseul instituțional și istoricul personal care nu dezvăluie identitatea părinților biologici/rudelor biologice. Informațiile care atestă adopția pot fi furnizate numai persoanelor care au dobândit capacitate deplină de exercițiu.

(2) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) se realizează de către A.N.P.D.C.A.

Art. 58. – (1) Consilierea poate fi realizată de către Comisia pentru Adopție în a cărei rază teritorială se află domiciliul adoptatului, de organisme private autorizate, precum și de cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți civile profesionale de asistență socială și/sau de psihologie, care au încheiat convenții cu A.N.P.D.C.A.

(2) În cazul în care adoptatul nu are domiciliul în România, activitatea de consiliere poate fi realizată de către autoritățile/organismele străine abilitate în acest sens, conform legii statului pe al cărui teritoriu locuiește acesta.

(3) Realizarea activității de consiliere se atestă prin întocmirea unui raport de consiliere, care se comunică adoptatului.

Art. 59. – (1) Cererea adresată instanței judecătorești pentru autorizarea accesului la informațiile vizând identitatea părinților biologici se depune la instanță însoțită de copia documentului de identitate a solicitantului, de documentul care atestă adopția precum și de raportul care atestă realizarea activității de consiliere.

(2) În situația în care activitatea de consiliere este realizată de autoritățile/organismele străine abilitate, raportul se depune la instanța

judecătorească în original sau copie legalizată, însoțit de traducerea autorizată în limba română.

(3) Judecarea cererilor privind autorizarea accesului la informațiile vizând identitatea părinților biologici se face cu citarea adoptatului și a A.N.P.D.C.A.

(4) Instanța admite cererea dacă, potrivit probelor administrate, constată că solicitantul este o persoană adoptată care a avut stabilită filiația față de cel puțin unul dintre părinții biologici, a beneficiat de consiliere, iar instanța și-a format convingerea că adoptatul este echilibrat din punct de vedere psihoemoțional.

Art. 60. – (1) Părinții biologici sau rudele biologice ale persoanelor adoptate pot obține informații vizând persoana adoptată referitoare la confirmarea adopției, anul încuviințării acesteia, caracterul intern sau internațional al adopției, precum și dacă persoana adoptată figurează în evidențele autorităților ca fiind în viață sau decedată.

(2) Alte informații vizând adoptatul pot fi furnizate părinților biologici sau rudelor biologice ale acestuia, numai dacă există acordul expres al adoptatului care a dobândit capacitate deplină de exercițiu sau, în cazul în care adoptatul este minor, acordul persoanei sau familiei adoptatoare. Acordul se solicită de A.N.P.D.C.A., după caz, prin intermediul direcției sau al autorității centrale a statului de primire, respectiv al organizației străine acreditate implicate în derularea adopției.

(3) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează de A.N.P.D.C.A.

Art. 61. – (1) Adoptatorii sunt obligați să informeze gradual copilul că este adoptat, începând de la vârste cât mai mici. În realizarea acestei obligații adoptatorii pot beneficia de sprijin acordat prin intermediul specialiștilor din cadrul D.G.A.S.P.C. sau prin intermediul organismelor private autorizate, al cabinetelor

individuale, al cabinetelor asociate sau al societăților civile profesionale de asistență socială și/sau de psihologie care au încheiat convenții cu A.N.P.D.C.A.

(2) Identitatea părinților biologici ai adoptatului poate fi dezvăluită înainte de dobândirea de către acesta a capacității depline de exercițiu, numai pentru motive medicale, de A.N.P.D.C.A., la cererea oricăruia dintre adoptatori, a adoptatului ori a reprezentantului unei instituții medicale, însoțită de documentele medicale justificative.

(3) Persoanele adoptate care dețin informații asupra identității părinților biologici se pot adresa direct A.N.P.D.C.A. pentru realizarea demersurilor vizând contactarea părinților sau a rudelor biologice.

Art. 62. – Informațiile relevante referitoare la adopție, la originea copilului, în special cele cu privire la identitatea părinților biologici, precum și datele asupra istoricului medical al copilului și familiei sale se păstrează minimum 50 de ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de încuviințare a adopției.

CAPITOLUL VI - DISPOZIȚII PRIVIND PROCEDURA DE JUDECATĂ

Art. 63. – (1) Instanțele judecătorești române sunt competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă cel puțin una dintre părți are domiciliul în România.

(2) Instanțele judecătorești române sunt exclusiv competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă copilul care urmează a fi adoptat are domiciliul în România și este cetățean român sau apatrid.

(3) Cererile prevăzute de prezenta lege, precum și cele privind încetarea adopției sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul

adoptatului. Cauzele pentru judecarea cărora nu se poate determina instanța competentă se judecă de Tribunalul București.

Art. 64. – Acțiunile și cererile ce cad sub incidența prezentei legi sunt scutite de taxă judiciară de timbru.

Art. 65. – Cererile prevăzute la art. 63 alin. (3) se soluționează de complete specializate ale instanței judecătorești, în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a procurorului.

Art. 66. – (1) În soluționarea cauzelor care privesc aplicarea prezentei legi, dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind verificarea cererii și regularizarea acesteia nu sunt aplicabile.

(2) Cererea se depune în atâtea exemplare câte sunt necesare pentru comunicare și un exemplar pentru instanță. Înscrierile care însoțesc cererea se depun într-un singur exemplar.

(3) Primind cererea, președintele instanței ia măsuri pentru fixarea, de îndată, a primului termen de judecată, care nu poate depăși 15 zile de la data înregistrării cererii, precum și pentru citarea și comunicarea cererii.

(4) Întâmpinarea nu este obligatorie. Părțile au posibilitatea redactării de note privind susținerile lor și depunerii acestora la dosar până la primul termen de judecată.

(5) În cazul amânării judecării cererii, termenul acordat nu poate depăși 15 zile.

(6) Prima instanță se pronunță prin sentință, pe baza înscrierilor și, în măsura în care acest mijloc de probă nu este suficient sau împrejurările cauzei o cer, pot fi administrate și alte probe.

(7) Pronunțarea hotărârii se poate amâna cu cel mult 48 de ore, iar redactarea hotărârii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare.

(8) Hotărârea se comunică părților în termen de 48 de ore de la redactare.

Art. 67. – (1) Hotărârile prin care se soluționează cererile prevăzute de prezenta lege sunt supuse numai apelului în termen de 10 zile, cu excepția hotărârilor judecătorești prin care se soluționează cererea de deschidere a procedurii adopției, unde termenul de apel este de 30 de zile.

(2) Apelul poate fi exercitat de oricare dintre părți, precum și de procuror.

(3) Apelul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților, în camera de consiliu. Dispozițiile art. 66, alin. (5) și (7) sunt aplicabile.

Art. 68. – Cauzele privind încetarea adopției se judecă cu citarea:

a) adoptatorului sau, după caz, a familiei adoptatoare;

b) adoptatului personal sau, după caz, prin reprezentant legal;

c) D.G.A.S.P.C. în a cărei rază teritorială se află domiciliul adoptatului și A.N.P.D.C.A.

Art. 69. – (1) Hotărârile prin care se soluționează cererile prevăzute de prezenta lege sunt executorii, dacă legea nu prevede altfel, de la data rămânerii definitive.

(2) Dispozițiile prezentului capitol se completează cu dispozițiile cărții a III-a, „Procedura necontencioasă judiciară”, din Codul de procedură civilă.

Art. 70. – A.N.P.D.C.A. acționează pentru apărarea drepturilor și interesului superior al copiilor ce fac obiectul procedurilor de adopție, scop în care poate introduce cereri și poate formula apărări în toate cauzele ce intră sub incidența prezentei legi.

Art. 71. – (1) La judecarea cererii referitoare la deschiderea procedurii adopției copilului, a cererii de încredințare în vederea adopției, a cererii de desfacere a adopției, precum și a cererii privind nulitatea adopției, ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie, iar la încuviințarea adopției copilului care a împlinit vârsta de 10 ani acestuia i se va solicita consimțământul.

(2) În cazul în care ascultarea copilului nu este obligatorie, acestuia i se solicită opinia, în măsura în care este posibil.

(3) Opinia copilului exprimată la judecarea cererilor prevăzute de prezenta lege va fi luată în considerare și i se va acorda importanța cuvenită, avându-se în vedere vârsta și gradul acestuia de maturitate. În situația în care instanța hotărăște în contradictoriu cu opinia exprimată de copil, aceasta este obligată să motiveze rațiunile care au condus la înlăturarea opiniei copilului.

CAPITOLUL VII - REGISTRUL NAȚIONAL PENTRU ADOPTII

Art. 72. – (1) În scopul organizării la nivel național a evidenței în materia adopției și al realizării etapei de potrivire, A.N.P.D.C.A. are obligația de a gestiona R.N.A.

(2) Registrul conține datele referitoare la adoptatorul sau familia adoptatoare, cu cetățenie fie română, fie străină, precum și cele referitoare la copiii pentru care a fost deschisă procedura adopției, pentru cei pentru care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de încredințare în vederea adopției, de încuviințare a adopției, de desfacere a adopției sau de declarare a nulității acesteia.

Art. 73. – (1) D.G.A.S.P.C. în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sau, după caz, al adoptatorului sau familiei adoptatoare introduce în R.N.A. copia electronică a următoarelor documente:

- a) hotărârea judecătorească prin care s-a încuviințat deschiderea procedurii adopției naționale;
- b) hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției;
- c) hotărârea judecătorească de încuviințare a adopției;
- d) hotărârea judecătorească de declarare a nulității sau, după caz, de desfacere a adopției;
- e) dispoziția privind eliberarea/neeliberarea atestatului și, după caz, atestatul;
- f) raportul final de evaluare a capacității de a adopta a solicitantului;
- g) raportul final de închidere a cazului prevăzut la art. 81 alin. (3);
- h) alte documente necesare organizării evidenței prevăzute la art. 73, care se stabilesc prin decizia președintelui A.N.P.D.C.A.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a)-d) se introduc în R.N.A. în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, cele prevăzute la alin. (1) lit. e) și f), în termen de 5 zile de la data emiterii dispoziției, iar documentul prevăzut la alin. (1) lit. g), în termen de 5 zile de la întocmire.

(3) Odată cu introducerea în R.N.A. a documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și e), Comisia pentru Adopție va introduce și informațiile cu privire la copil și persoana/familia adoptatoare necesare realizării potrivirii inițiale.

(4) Documentele și informațiile referitoare la persoana/familia adoptatoare cu domiciliul în străinătate se introduc în R.N.A. de A.N.P.D.C.A.

CAPITOLUL VIII - MONITORIZARE ȘI ACTIVITĂȚI POSTADOPȚIE

Art. 74. – (1) Monitorizarea post – adopție reprezintă etapa ulterioară încuviințării adopției prin care se urmărește evoluția copilului adoptat și a relațiilor dintre acesta și părinții adoptatori în vederea integrării depline a copilului în familia adoptatoare și identificării precoce a eventualelor dificultăți ce pot să apară în această perioadă.

(2) Monitorizarea postadoptie se realizează la nivel național și internațional până la împlinirea vârstei majoratului de către adoptat după cum urmează:

- a) în primii doi ani monitorizarea se face trimestrial;
- b) între 2 și 10 ani monitorizarea se face semestrial;
- c) de la 10 ani până la împlinirea vârstei majoratului se face anual.

Art. 75. – (1) În cazul adopției naționale, monitorizarea postadoptie se realizează de către D.G.A.S.P.C. de la domiciliul copilului sau de O.P.A., care are obligația întocmirii unor rapoarte conform art. 74, alin. (2), după încuviințarea adopției.

(2) În cazul adopției internaționale, monitorizarea postadoptie se realizează de către autoritățile centrale din statul de primire sau de către organismele private autorizate din statul primitor.

(3) În perioada de monitorizare postadoptie, adoptatorii au obligația de a colabora cu D.G.A.S.P.C. pentru a înlesni realizarea rapoartelor și de a o informa cu privire la schimbarea domiciliului ori la modificările intervenite în structura familiei.

(4) La încheierea perioadei de monitorizare postadoptie, direcțiile întocmesc un raport final de închidere a cazului și introduc în R.N.A. copia electronică a acestuia. În situația în care, ulterior încuviințării adopției, prenumele copilului adoptat este schimbat pe cale administrativă, raportul va avea anexată și copia actului care a stat la baza schimbării prenumelui.

Art. 76. – (1) În situația în care adoptatorul/familia adoptatoare își stabilește domiciliul/reședința în raza teritorială a altei direcții decât cea care a inițiat procedura de monitorizare, aceasta are obligația de a notifica D.G.A.S.P.C. -ul în a cărei rază teritorială se află noul domiciliu/noua reședință a adoptatorului/familiei adoptatoare necesitatea preluării obligației de monitorizare postadoptie.

(2) În situația în care adoptatorul/familia adoptatoare, împreună cu copilul adoptat, își stabilește domiciliul/reședința în altă țară, direcția de la domiciliul acestuia/acesteia realizează continuarea monitorizării postadoptive cu sprijinul A.N.P.D.C.A. În aceste cazuri, la solicitarea D.G.A.S.P.C., A.N.P.D.C.A. facilitează obținerea rapoartelor prin contactarea serviciilor sociale competente publice sau private din statul în care adoptatorul/familia adoptatoare și-a stabilit domiciliul/reședința.

Art. 77. – (1) În cazul adopției internaționale a copilului cu reședința obișnuită în România de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în străinătate, A.N.P.D.C.A. are obligația să urmărească evoluția acestuia și a relațiilor lui cu părintele sau cu părinții săi adoptivi conform art. 74, alin. (2), după încuviințarea adopției, prin intermediul autorității centrale competente sau al organizației acreditate ori autorizate din statul primitor.

(2) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), A.N.P.D.C.A. trebuie să solicite realizarea monitorizării postadoptive și transmiterea de rapoarte autorității centrale competente sau organizației acreditate și autorizate din statul primitor.

(3) În cazul adopției internaționale a unui copil cu domiciliul în străinătate de către o persoană/familie cu domiciliul în România, obligația monitorizării postadoptive revine D.G.A.S.P.C.-ului în a cărei rază teritorială locuiesc adoptatorii. Durata perioadei de monitorizare postadoptive este prevăzută la art. 74 alin (2) din prezenta lege. Rapoartele întocmite în această perioadă se vor înainta A.N.P.D.C.A.

Art. 78. – (1) Activitățile postadoptive se realizează planificat, trimestrial și vizează acordarea de suport și asistență de specialitate adoptatului și adoptatorilor, care să răspundă nevoilor identificate atât în timpul perioadei de monitorizare postadoptive

sau semnalate direct de către cei adoptați ori de către persoana/familia adoptatoare în perioada de monitorizare postadoptie, cât și ulterior expirării acestei perioade.

(2) Obligația realizării activităților prevăzute la alin. (1) revine D.G.A.S.P.C. de la domiciliul solicitantului. Aceste activități pot fi realizate și de către organisme private autorizate, precum și de către cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți civile profesionale de asistență socială și/sau de psihologie, care au încheiat convenții cu A.N.P.D.C.A.

(3) Modelul - cadru al convențiilor prevăzute la alin. (2) se aprobă prin decizie a președintelui A.N.P.D.C.A.

(4) Activitățile post – adopție pot consta în:

- a) informare și consiliere pentru copii și părinți;
- b) organizarea de cursuri pentru dezvoltarea capacităților parentale;
- c) constituirea de grupuri de suport pentru copii și părinți;
- d) sprijinirea adoptatorilor în vederea informării copilului cu privire la adopția sa;
- e) consilierea adoptatului în vederea dezvăluirii identității părinților biologici/rudelor biologice;
- f) consilierea și pregătirea adoptatului/părinților biologici/rudelor biologice în vederea contactării.

Art. 79. – Pe perioada monitorizării postadoptie, participarea la activitățile prevăzute la art. 78 alin. (4) este obligatorie pentru adoptatori dacă rapoartele întocmite pe această perioadă consemnează o propunere motivată în acest sens. O astfel de propunere poate fi formulată în situațiile în care se apreciază că există riscul compromiterii relației dintre părinți și copilul/copiii adoptați ori ar putea determina, în timp, eșecul adopției.

CAPITOLUL IX - DISPOZIȚII FINALE, TRANZITORII ȘI SANCTIUNI

Art. 80. – A.N.P.D.C.A. ia toate măsurile ce se impun, conform prevederilor Convenției de la Haga, în vederea prevenirii câștigurilor necuvenite, financiare sau de altă natură, ce ar putea fi realizate cu prilejul adopției și descurajării oricăror practici contrare obiectivelor acestei convenții și prezentei legi.

Art. 81. – Sunt interzise donațiile și sponsorizările, precum și oferirea de către adoptator sau familia adoptatoare, în nume propriu ori prin persoane interpuse, în mod direct sau indirect, de orice foloase materiale necuvenite A.N.P.D.C.A., direcțiilor implicate sau persoanelor fizice din cadrul instituțiilor publice implicate în procesul de adopție.

Art. 82. – (1) Este interzisă participarea organismelor private în procedura adopției internaționale desfășurată în România. Interdicția se aplică și membrilor sau personalului acestora, cu excepția situației în care au calitatea de adoptator.

(2) Autoritățile române pot colabora în ceea ce privește adopția internațională cu organisme private care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului primitor, numai dacă acestea sunt acreditate de statul respectiv și autorizate.

(3) În situația în care se constată nerespectarea dispozițiilor alin. (1) și (2), A.N.P.D.C.A. este obligată să solicite instanței judecătorești dizolvarea persoanei juridice implicate.

(4) Serviciile și activitățile care pot fi derulate de către organismele private în cadrul adopției naționale, precum și metodologia de autorizare a acestora sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului nr. 233/2012 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției naționale, precum și metodologia de autorizare a acestora, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 2 aprilie 2012, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 233/2012 se aplică în continuare, până la abrogarea lor expresă.

Art. 83. – (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (2);
- b) nerespectarea prevederilor art. 17 alin. (1) și (2);
- c) neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 31 alin. (1);
- d) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 75 alin. (2).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu avertisment sau amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la lit. a), b) și d);

b) cu avertisment sau amendă de la 4.000 lei la 7.000 lei, cele prevăzute la lit. c).

(3) Contravenientul poate achita, în termen de 48 de ore, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (2).

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane anume desemnate din cadrul A.N.P.D.C.A.

(5) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 84. – (1) Angajatorul are obligația de a aproba concediul prevăzut la art. 33.

(2). Este interzis angajatorului să dispună încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu pe perioada concediului prevăzut la art. 33, cu excepția concedierii pentru

motive ce intervin ca urmare a reorganizării judiciare, a falimentului angajatorului sau a desființării acestuia, în condițiile legii.

(3) Nerespectarea de către angajator a prevederilor alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei.

(4) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (3) și aplicarea amenzii corespunzătoare se fac de către persoanele împuternicite în acest sens din cadrul Inspecției Muncii.

Art. 85. – (1) Fapta părintelui sau a reprezentantului legal al unui copil de a pretinde sau de a primi, pentru sine sau pentru altul, bani ori alte foloase materiale în scopul adopției copilului se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea drepturilor părintești.

(2) Fapta persoanei care, fără drept, intermediază adoptarea unui copil, în scopul obținerii de foloase materiale, se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

Art. 86. – Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil.

Art. 87. – În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi elaborate normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 88. – Prezenta lege intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.